

Інна Кузнецова

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту організацій та зовнішньоекономічної діяльності,
Одеський національний економічний університет

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ БРИЧА ВАСИЛЯ, ГАЛИШ НАТАЛІЇ, БОРИСЯК ОЛЕНИ «СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ З ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА»: ТЕРНОПІЛЬ: ВПЦ «ЕКОНОМІЧНА ДУМКА ТНЕУ», 2020. 224 С.

На сьогоднішній день вітчизняні підприємства працюють в умовах макроекономічної нестабільності, що проявляється в низьких темпах приросту ВВП, значних коливаннях цін на сировинні групи товарів, соціальній напруженості, необхідності часткової переорієнтації ринків збуту. Загалом, у зв'язку із руйнівним впливом економічної кризи, у підприємницькому середовищі спостерігається відсутність сталості економічного розвитку.

Зазначені тенденції нестабільності і динамізму перетворень в економічних системах змушують підприємства адаптуватись до перманентних змін, що визначають подальший їх розвиток. Досягнення мети та безперервний рух у визначеному менеджментом підприємства напрямку – це одне із основних завдань управління, яке, узгоджуючись із стратегією, формує необхідну платформу для адаптації в умовах трансформації зовнішнього і внутрішнього середовища. Тому представлена монографія Брича Василя, Галиш Наталії, Борисяк Олени «Стратегія управління підприємством з виробництва біопалива», що вийшла друком у ВПЦ «Економічна думка ТНЕУ» є актуальною і своєчасною.

Для подальших розробок теоретико-методичних засад стратегічного управління виробничим підприємством у роботі досліджено етимологію понять «управління» та «стратегія», виявлено ступінь їхнього зв'язку та взаємозалежності, а також місце в системі реалізації ресурсорієнтованого підходу в економіці

В рецензованій роботі досліджено, що на більшості підприємств з виробництва біопалива питаннями як оперативного, так і стратегічного управління займається, як правило, одна особа – керівник підприємства, і лише 5% підприємств делегує завдання з управління окремими ланками

підприємства – організації виробничого процесу, постачання чи збуту – безпосередньо менеджерському персоналу. Враховуючи перспективність даної галузі та потребу у довгостроковому розвитку її господарських одиниць, пропонується змінити парадигму одноосібного прийняття рішень, що несе в собі багато ризиків та загроз і є, як правило, суб'єктивним, на модернізовану систему корпоративного управління, яка одночасно «урівноважує» місію підприємства, потреби споживчого ринку, ризики зовнішнього ділового середовища та сучасні еволюційні виклики. Причому визначено, що на відміну від стратегічного планування, в межах якого відбувається формування стратегічних цілей на довгострокову перспективу, прийняття рішень в умовах реляційного простору не завжди матимуть чітку стратегічну спрямованість. Ключовою ознакою реляційного простору є намагання підвищити рівень комфортності для підприємства шляхом уникнення у стратегічних рішеннях прямого зіткнення інтересів між його суб'єктами.

У монографії функціонально-базисними передумовами становлення «зеленої економіки» і активізації розвитку виробництва біопалива як її функціональної підсистеми визначено формування інституційних умов для здійснення інвестицій у природний капітал, енергозбереження та відновлювальні джерела енергії, зокрема біопаливо, екологічне землеробство тощо. Економіка такого типу становить основу концепції сталого розвитку, який також передбачає збалансування економічних, соціальних і політичних інтересів суспільства з екологічними, енергетичними й природними факторами науково-технічного прогресу.

Основні положення монографії мають прикладний характер і спрямовані на

удосконалення організації стратегічного менеджменту на підприємствах із виробництва твердого біопалива, екологічні та енергоефективні вектори стратегічного розвитку транспорту в контексті альтернативної енергетики. Застосування

на практиці запропонованих авторами рекомендацій забезпечить підприємствам стабільне функціонування і розширить ресурсні можливості для підвищення конкурентоспроможності підприємств.